

Η Μάχη του Νου

Μέρος 3
Από τον Derek Prince

Έχετε πείσει ποτέ τον εαυτό σας ότι κάτι θα πήγαινε στραβά; Απλώς ξέρατε ότι δεν επρόκειτο να πάρετε εκείνη τη δουλειά; Ακόμη και πριν από τη συνέντευξη; Και μετά πήρατε τη δουλειά; Ή ήσασταν βέβαιοι ότι τα παιδιά θα πάθαιναν τροχαίο καθώς επέστρεφαν στο σπίτι; Και τελικά έφτασαν στο σπίτι με ασφάλεια; Εκ των υστέρων, συχνά κοιτάζουμε πίσω σε τέτοιες καταστάσεις και αναρωτιόμαστε γιατί ανησυχούσαμε τόσο πολύ. Και κάποιες φορές, έχετε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ανησυχία σας ήταν «μόνο στο μυαλό σας»;

Δεν προκαλεί έκπληξη, λοιπόν, ότι η Αγία Γραφή αναφέρεται στο σύνδρομο «όλα είναι στο μυαλό σας». Ο Θεός γνωρίζει ότι μπορούμε να φανταστούμε αμέτρητα σενάρια στα οποία οι σχέσεις διαλύονται και συμβαίνουν άσχημα πράγματα. Έτσι, ενσωμάτωσε στον Λόγο Του οδηγίες για να αναγνωρίζουμε και να υπερνικούμε την τάση να αφήνουμε τον νου μας να παρασύρεται.

Αυτές οι μάχες μέσα στο μυαλό μας είναι στην πραγματικότητα ένα φυσιολογικό μέρος της Χριστιανικής εμπειρίας. Στην Β' επιστολή προς Κορινθίους 10, ο Παύλος μιλά γι' αυτό με ιδιαίτερα παραστατικό τρόπο:

«επειδή, αν και περπατάμε μέσα σε σάρκα, όμως δεν πολεμάμε κατά σάρκα» (εδάφιο 3)

Ο Παύλος λέει ότι ζούμε ως άνθρωποι με φυσικό σώμα σε έναν υλικό κόσμο. Ταυτόχρονα, βρισκόμαστε σε πόλεμο, αλλά ο πόλεμος αυτός δεν διεξάγεται στο φυσικό ή υλικό πεδίο. Διεξάγεται σε ένα διαφορετικό πεδίο. Το εξηγεί στο εδάφιο 4:

«επειδή, τα όπλα τού πολέμου μας δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά με τον Θεό για καθαίρεση οχυρωμάτων...»

Ο Θεός μάς έχει δώσει τα κατάλληλα όπλα, επειδή ο πόλεμος στον οποίο συμμετέχουμε δεν διεξάγεται στο φυσικό πεδίο. Τα όπλα μας δεν είναι φυσικά, αλλά πνευματικά. Ο Θεός μάς έχει δώσει πνευματικά όπλα που θα καταστρέψουν τα οχυρώματα. Σε αυτόν τον πόλεμο υπάρχουν οχυρώματα που αντιστέκονται σε εμάς και στον

Θεό. Και ο Παύλος συνεχίζει περιγράφοντας αυτά τα οχυρώματα στο εδάφιο 5:

«δεδομένου ότι, καθαιρούμε λογισμούς, και κάθε ύψωμα, που αλαζονικά υψώνεται ενάντια στη γνώση τού Θεού, και αιχμαλωτίζουμε κάθε νόημα στην υπακοή τού Χριστού»

Όλες αυτές οι λέξεις αφορούν το πεδίο του νου: επιχειρήματα, τη γνώση του Θεού και την αιχμαλωσία κάθε σκέψης. Ο Παύλος έχει καταστήσει σαφές ότι το πεδίο της μάχης είναι ο νους.

Το να έχετε, λοιπόν, πιέσεις στο μυαλό σας δεν είναι ούτε αφύσικο ούτε ασυνήθιστο. Αποτελεί μέρος της Χριστιανικής ζωής. Δεν σημαίνει απαραίτητα ότι κάνετε κάτι λάθος ή ότι βαδίζετε σε λάθος δρόμο. Αυτό είναι απλώς μέρος της συνολικής σας εμπειρίας ως Χριστιανών.

Ο Εχθρός Μέσα Μας

Σε κάποια στιγμή της Χριστιανικής μου πορείας, έκανα μια συγκλονιστική ανακάλυψη: μέσα μου υπήρχε ένας εχθρός του Θεού. Παρόλο που ήμουν Χριστιανός και υπηρετούσα τον Θεό, ανακάλυψα ότι ο εχθρός μου ήταν ο ίδιος μου ο νους. Στην προς Ρωμαίους 8:7, ο Παύλος εξηγεί:

«Επειδή, το φρόνημα της σάρκας είναι έχθρα στον Θεό· για τον λόγο ότι, στον νόμο τού Θεού δεν υποτάσσεται, αλλ' ούτε μπορεί.»

Μεγάλωσα έχοντας έναν πολύ καλά μορφωμένο νου. Είχα φοιτήσει σε ένα φημισμένο πανεπιστήμιο και είχα γίνει καθηγητής. Το πρόβλημα όμως ήταν ότι ο νους που μορφωνόταν ήταν εχθρός του Θεού. Είχα μέσα μου έναν πολύ καλά μορφωμένο εχθρό του Θεού.

Πολλοί άνθρωποι εμπιστεύονται την εκπαίδευση. Όμως η εκπαίδευση δεν θα αλλάξει τον νου σας ώστε να πάψει να είναι εχθρός του Θεού. Απλώς θα μορφώσει τον νου σας όπως είναι. Αν έχετε σαρκικό νου και πάτε σε μια θεολογική σχολή για πέντε χρόνια, είναι πολύ πιθανό να βγείτε από εκεί έχοντας μέσα σας έναν πολύ καλά μορφωμένο σαρκικό νου.

Πρέπει να υπάρξει μια ολοκληρωτική και πλήρης αλλαγή.

Στην Β' επιστολή προς Κορινθίους, ο Παύλος λέει ότι ο Θεός μάς έχει δώσει τα κατάλληλα όπλα. Υπάρχουν πολλά όπλα που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε σε αυτόν τον πόλεμο, αλλά πιστεύω ότι τα δύο πιο απαραίτητα είναι ο χρόνος που αφιερώνουμε στον Λόγο του Θεού και η προσευχή.

Στην αρχή της Χριστιανικής μου πορείας, πέρασα μια εμπειρία κατά την οποία χρειάστηκε να εμπιστευτώ τον Λόγο του Θεού για έναν ολόκληρο χρόνο, ώστε να λάβω σωματική θεραπεία. Στο Κατά Ματθαίον 4:4, ο Ιησούς λέει ότι «Μονάχα με ψωμί δεν θα ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα τού Θεού». Έπρεπε να το εφαρμόσω αυτό. Στο τέλος εκείνης της χρονιάς, όχι μόνο είχα θεραπευτεί σωματικά, αλλά είχα και έναν εντελώς διαφορετικό νου. Είχα μάθει να σκέφτομαι διαφορετικά. Είχα μάθει να σκέφτομαι σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού.

Μην έχετε καμία αμφιβολία, όμως. Κατά τη διάρκεια εκείνου του χρόνου, έδωσα πολλές μάχες στην προσευχή. Έπρεπε να παλέψω για να φτάσω στην αλήθεια. Έπρεπε να απορρίψω τα ψέματα του διαβόλου—την αμφιβολία, την αποθάρρυνση και τον φόβο—και αυτό έπρεπε να το κάνω μέσω της προσευχής. Χρησιμοποιώντας αυτά τα δύο μεγάλα όπλα—τον Λόγο του Θεού και την προσευχή—τελικά κέρδισα εκείνη τη μάχη μέσα στον νου μου.

Τρία οχυρώματα

Στη Β' επιστολή προς Κορινθίους 10:4, ο Παύλος μιλάει για «οχυρώματα». Μια άλλη μετάφραση λέει «οχυρώματα στο μυαλό μας». Τι είναι αυτά τα οχυρώματα; Έχω σκεφτεί πολύ πάνω σε αυτό και θα πρότεινα ότι μπορούν να ενταχθούν σε τρεις βασικές κατηγορίες.

Η πρώτη είναι η **υπερηφάνεια**. Το μεγαλύτερο οχυρό απ' όλα στον μη αναγεννημένο ανθρώπινο νου είναι η υπερηφάνεια—η ιδιοτελής, αυτοσυντηρούμενη και αυτοεξυψούμενη υπερηφάνεια.

Σχεδόν όλες οι φυλές και τα έθνη έχουν έναν ορισμένο βαθμό εθνικής υπερηφάνειας. Γεννήθηκα Βρετανός—και, πιστέψτε με, οι Βρετανοί μπορούν να είναι υπερήφανοι άνθρωποι. Μπορεί να χρειαστεί πολύς χρόνος για να αναγνωρίσει ένας Βρετανός ότι έχει πρόβλημα με την υπερηφάνεια.

Η Γερμανία είναι άλλη μία χώρα με ιστορία εθνικής υπερηφάνειας. Πιστεύω ότι ο εθνικισμός είναι ένα από τα κλειδιά για το πώς ο Χίτλερ μπόρεσε να αποκτήσει κυριαρχία πάνω στον Γερμανικό λαό—και ακόμη και πάνω σε πλήθη Γερμανών Χριστιανών.

Η υπερηφάνεια που συνδέεται με το δόγμα ή την εκκλησιαστική ομολογία είναι ένας ακόμη τρόπος με τον οποίο εκδηλώνεται αυτό το οχυρό. Μερικοί άνθρωποι λένε: «Γνωρίζω το δόγμα της εκκλησίας μου, γι' αυτό μη μου πεις τίποτα που δεν συμφωνεί με τη διδασκαλία της ομολογίας μου—ακόμη κι αν βρίσκεται μέσα στη Βίβλο». Αυτό θα μπορούσε να ειπωθεί για τους Βαπτιστές, τους Μεθοδιστές, τους Πεντηκοστιανούς, τους Πρεσβυτεριανούς—η λίστα θα μπορούσε να είναι ατελείωτη. Αν πρόκειται να προσκολληθείτε σε οτιδήποτε βρίσκεται κάτω από μια συγκεκριμένη ταμπέλα—είτε αυτή είναι Προτεσταντική είτε Καθολική είτε Πρεσβυτεριανή είτε Πεντηκοστιανή είτε οτιδήποτε άλλο—πιστεύω ότι έχετε ένα οχυρό υπερηφάνειας στον νου σας.

Από την υπερηφάνεια προέρχεται η **προκατάληψη**—να έχετε ήδη σχηματίσει άποψη προτού ακούσετε τα γεγονότα. Είναι στενόμυαλο. Είναι αλαζονικό. Και είναι καταστροφικό.

Το τρίτο οχυρό είναι η **προειλημμένη αντίληψη**—να νομίζετε ότι γνωρίζετε κάτι που στην πραγματικότητα δεν γνωρίζετε, να θεωρείτε ότι έχετε μια ξεκάθαρη εικόνα για κάτι που δεν έχετε γνωρίσει.

Επιτρέψτε μου να σας προτείνω έναν τρόπο για να εξετάσετε τον εαυτό σας ως προς την ύπαρξη κάποιου οχυρού. Αν διαπιστώνετε ότι ταραζέστε όταν αναφέρεται κάποιο από αυτά τα οχυρά, θα πρέπει να είστε αρκετά ειλικρινείς με τον εαυτό σας ώστε να εξετάσετε το ενδεχόμενο ότι πρόκειται για κάτι που πρέπει να αντιμετωπίσετε. Ο σημαντικότερος λόγος για τον οποίο πρέπει να το αντιμετωπίσετε είναι ότι αυτά τα οχυρά εμποδίζουν την είσοδο του Λόγου του Θεού στη ζωή σας. Στον Ψαλμό 119:130, διαβάζουμε:

«Φωτίζει η αποκάλυψη των λόγων σου, σύνεση δίνει στους απλούς.»

Θέλετε φως και κατανόηση; Ή θέλετε να συνεχίσετε να βρίσκεστε σε ημίφως, άγνοια και προκατάληψη; Η επιλογή είναι δική σας. Αν θέλετε φως και κατανόηση, θα χρειαστεί να αντισταθείτε σε αυτά τα οχυρά μέσα στον νου σας, με την αλήθεια του Λόγου του Θεού και με τη δύναμη της προσευχής. Ταπεινωθείτε και αφήστε τον Λόγο του Θεού να επιτελέσει το έργο του μέσα σας—να σας αλλάξει, να σας διορθώσει, να σας αναδιαμορφώσει, να σας μεταπλάσει.

Ίσως αναρωτιέστε πώς είναι δυνατόν να γνωρίζω τόσα πολλά για εσάς. Δεν τα γνωρίζω. Γνωρίζω όμως ότι αυτά ισχύουν για όλους μας. Όλοι είμαστε ευάλωτοι σε αυτά τα οχυρά. Όλοι βρισκόμαστε σε έναν πνευματικό πόλεμο

μέσα στον νου μας, και ο Θεός μάς έχει δώσει τα όπλα για τη νίκη.

Η Περικεφαλαία της Ελπίδας

Έμαθα από πρώτο χέρι πώς να χρησιμοποιώ αυτά τα όπλα. Από το 1949 και για περίπου εννέα χρόνια, ήμουν ποιμένας μιας εκκλησίας στο Λονδίνο της Αγγλίας. Είχα επιτύχει έναν ορισμένο βαθμό επιτυχίας στη διακονία μου. Στην εκκλησία μας βλέπαμε τακτικά ανθρώπους να σώζονται, να θεραπεύονται και να βαπτίζονται στο Άγιο Πνεύμα. Ωστόσο, είχα προσωπικά προβλήματα για τα οποία δεν είχα καμία απάντηση. Ειδικότερα, αντιμετώπιζα ένα πρόβλημα επαναλαμβανόμενων κρίσεων κατάθλιψης, οι οποίες έρχονταν πάνω μου σαν ένα σκοτεινό, βαρύ σύννεφο. Το σύννεφο αυτό έμοιαζε να με καταπιέζει και να με αποκόπτει από τη φυσιολογική επικοινωνία με τους άλλους ανθρώπους—ακόμη και με την οικογένειά μου.

Αγωνιζόμουν εναντίον αυτού με κάθε τρόπο που γνώριζα και με κάθε μέσο που είχα στη διάθεσή μου. Προσευχόμουν. Νήστευα. Έπαιρνα αποφάσεις. Έκανα ό,τι ήξερα να κάνω, αλλά η κατάσταση δεν βελτιωνόταν καθόλου. Στην πραγματικότητα, όσο περισσότερο προσευχόμουν και νήστευα, τόσο χειρότερα γινόταν. Θυμάμαι μία από τις κόρες μας—που ήταν τότε περίπου δεκατεσσάρων ετών—να μου λέει μια μέρα: «Μπαμπά, σε παρακαλώ, μην νηστεύεις. Γίνεσαι χειρότερος όταν νηστεύεις.»

Είχα φτάσει στο τέλος όλων των δικών μου λύσεων, και μια μέρα μια φράση από τον Ησαΐα 61:3 τράβηξε την προσοχή μου:

«Γιορταστική στολή αντί γι' απελπισία...»

Όταν διάβασα αυτή τη φράση, συνειδητοποίησα ξαφνικά ότι είχα να κάνω με ένα πνεύμα—μια προσωπικότητα που με μελετούσε, γνώριζε τις αδυναμίες μου, γνώριζε πώς και πότε να μου επιτεθεί. Δεν είχα να κάνω απλώς με ψυχικές ή ψυχολογικές καταστάσεις μέσα μου. Δεν είχα να κάνω απλώς με ένα μοτίβο συμπεριφοράς. Αλλά υπήρχε μια οντότητα στραμμένη εναντίον μου—σταλμένη από τον ίδιο τον Σατανά—που με μελετούσε και σχεδίαζε την καταστροφή μου.

Τότε κατάλαβα γιατί η πίεση γινόταν ολοένα και μεγαλύτερη όσο περισσότερο επιθυμούσα να υπηρετώ τον Κύριο: επειδή η αποστολή αυτού του πνεύματος ήταν να με εμποδίζει στη διακονία μου για τον Θεό. Όταν ήμουν κάπως χαλαρός και αδιάφορος, η πίεση υποχωρούσε. Όσο όμως περισσότερο αφοσιωμένος και ένθερμος γινόμουν, τόσο περισσότερο αυξανόταν η πίεση. Είχα να κάνω με μια

νοήμονα οντότητα, η οποία γνώριζε ακριβώς πώς και πότε να ασκεί την πίεση.

Η αναγνώριση της ταυτότητας του εχθρού μου ήταν ένα τεράστιο βήμα προς τα εμπρός. Ερεύνησα την Αγία Γραφή και βρήκα ένα εδάφιο που πίστευα ότι θα μου έδινε τη λύση στο πρόβλημά μου. Στο Ιωήλ 2:32 λέει:

«Και οποιοσδήποτε επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί.»

Πίστευα ότι αυτή η υπόσχεση ήταν εξίσου καθολική με το κατά Ιωάννην 3:16:

«... για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια.»

Είδα το Ιωήλ 2:32 ως μια υπόσχεση που αναφερόταν συγκεκριμένα στην απελευθέρωση. Συνδύασα τα δύο εδάφια—Ησαΐας 61:3 και Ιωήλ 2:32—και προσευχήθηκα με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο. Κατονόμασα το πνεύμα (το πνεύμα της βαριάς θλίψης) και επικαλέστηκα την ίδια την υπόσχεση του Θεού: («Όποιος επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου θα σωθεί».)

Προσευχήθηκα: «Θεέ μου, στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού—σύμφωνα με τον Λόγο Σου—Σου ζητώ να με

ελευθερώσεις από αυτό το πνεύμα της βαριάς θλίψης». Και όταν προσευχήθηκα με αυτή τη συγκεκριμένη προσευχή, βασισμένη στην Αγία Γραφή, ελευθερώθηκα. Η πίεση έφυγε.

Στη συνέχεια, η μαθητεία μου συνεχίστηκε. Έμαθα ότι είναι ένα πράγμα να ελευθερωθείτε· είναι εντελώς διαφορετικό να παραμείνετε ελεύθεροι.

Ο Θεός άρχισε να μου δείχνει ότι Εκείνος είχε κάνει το δικό Του μέρος και ότι τώρα έπρεπε να κάνω κι εγώ το δικό μου. Είχε ελευθερώσει τον νου μου από αυτή τη δαιμονική πίεση. Τώρα ήταν δική μου ευθύνη να επανεκπαιδεύσω τον νου μου—να καλλιεργήσω έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο θεώρησης των πραγμάτων και σκέψης. Πριν ελευθερωθώ, δεν ήμουν σε θέση να το κάνω. Αφού ελευθερώθηκα, ήταν δική μου ευθύνη να το κάνω. Ο Θεός είχε κάνει το δικό Του μέρος ελευθερώνοντάς με, αλλά εγώ έπρεπε να κάνω το δικό μου μέρος, διατηρώντας την ελευθερία που μου είχε δώσει.

Πιστεύω ότι αυτό ισχύει σχεδόν σε κάθε τομέα στον οποίο ο Θεός επεμβαίνει για χάρη σας—στη σωτηρία, στη θεραπεία, στην απελευθέρωση. Ο Θεός κάνει το δικό Του μέρος και έπειτα είναι στο χέρι σας να κάνετε το δικό σας. Το δικό σας μέρος είναι να διατηρήσετε—να κρατήσετε αυτό που σας έχει δώσει ο Θεός.

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L047-100-GRE

Τελευταία Ενημέρωση: 19 Sept 2026

Ιστοσελίδα: [Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)

“Ο Θεός εξακολουθεί
να έχει καλή ακοή. Η
εξομολόγηση και η
εγκατάλειψη των
αμαρτιών μας ανοίγει
ξανά το κανάλι προς
Αυτόν.»”

Derek Prince

[Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)